

en egentlig veludviklet industri, når det drejer sig om vedvarende energi, decentral kraftvarme og f.eks. udnyttelse af spildvarmen. Det er nogle gode ting at eksportere både idémæssigt og anlægsmæssigt til andre verdensdele.

Men det, der er kernen i det her, er, at det jo ikke er de eksisterende energiselskaber, der har udviklet de ting; initiativet og udviklingen af de ting er kommet uden for energiforsynings-selskabernes kreds og snarere på trods og på tværs af den. Jeg husker fra de første vindmøllers opsætning, hvordan elselskaberne gjorde, hvad de kunne for at holde dem ude af forsynings-nettet.

Kernen i det her er efter min opfattelse, at det bør være de store energiselskaber dér, hvor midlerne er, der har til formål at foretage en reinvestering, så der ikke er overskud. Det bør være dem, der hele tiden er fremme, når det drejer sig om udvikling, orientering og salg af vedvarende energi, og det er jo netop det, der ikke er sket.

Både spildvarmen og sidst det decentrale kraftvarmeværk har de vendt sig mod, og som jeg også nævnte i indledningen, betragter de stadig væk i hvert fald vindmøllerne som et irriteringsmoment, selv om man måske kan sige, at i hvert fald Elsam begynder at kunne se, at det måske er bedre at investere i vindmøller end i en unødigt teknologi til afbrænding af halm, som jeg dog ikke vil rejse den store diskussion om her i dag; den får vi nok under energidebatten. Men mit ærinde er, at den gode udvikling er sket på trods af disse selskaber, men at det bør være dem, der skal være drivkraften i den.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det var fru Anni Svanholt, der stillede mig nogle direkte spørgsmål, og dem vil jeg da meget gerne svare på.

Vores verdener skilles jo fuldstændig, når det drejer sig om at handle med el. For mig at se skal vi selvfølgelig handle med en vare, som Danmark kan lave miljømæssigt godt og rigtigt, og producere så meget af den som overhovedet muligt i det samlede forsyningsbillede, og man må også gerne tjene på det.

Strukturen er jo den, at Danmark ligger som et af de lande, der fremstiller en kilowatt-time billigst. Det er først efter, at Sverige og Norge med EØS-aftalen er kommet på banen, at vi er blevet nummer 3-4 i europæisk sammenhæng. Det vil sige, at vi er dygtige til denne øvelse, og

vi ligger strategisk godt for det liberale marked, som jo også er min forudsætning for at sige: det åbne elmarked.

Jeg synes, det er lige så legalt at tjene penge på en miljømæssigt teknologisk fremskreden produktion af kilowatt som at tjene penge på flæskesider, og jeg kan kun opfordre til, at man kan samles om, at når man er i stand til det med den teknologi, dansk elproduktion har, skal man selvfølgelig have grønt lys for at gå ud på markedet og sælge og tjene penge på det. Pengene kommer tilbage til forbrugerne, til det danske samfund; det er alt sammen én god lykkehistorie.

Det hænger overhovedet ikke sammen med Venstres attitude til det at spare på energien. Selvfølgelig skal vi spare på energien, men Europa skal jo altså bruge så og så meget el, og det, det drejer sig om, er altså at få den frembragt de steder, hvor den kan fremstilles miljømæssigt mest korrekt.

Jeg er helt enig med fru Anni Svanholt i, at hvad angår energibesparelser og mærkninger af for den sags skyld fryser og køleskabe, har vi bredt her i Folketinget ligget på linje, og det vil jeg gerne fastholde vi stadig væk står for.

Jeg har ikke nogen ambitioner om at komme forbrugerejet til livs, men jeg har en ambition om, at det skal være en bred vifte af ejermuligheder, der skal ligge i den danske energisektor. Det er jo oprindeligt en gammel Venstrebevægelse, der startede disse ejerskaber, og det synes jeg er helt perfekt. Det skal endelig fortsætte, men der skal også være klare muligheder for andre ejerskaber.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg skal ikke gøre de store ophævelser, men jeg synes dog, at jeg retfærdigvis må sige, at i Danmark har man faktisk i samarbejde med de store elselskaber udviklet de mest energieffektive kraftværker, også baseret på gas og kul. Samtidig har man på disse værker for at imødekomme de skrappe danske miljøkrav installeret den mest effektive rørgrensning i verden, som man også har gjort til en stor eksportartikel. Det synes jeg man retfærdigvis må sige.

Men alligevel er det jo rigtigt, at der har været mange barrierer for udbygningen af vindkraft og den øvrige vedvarende energi. Men jeg mener, at opgaven nu er at få samlet kræfterne om at komme i den rigtige retning – det, vi skal drøfte i april – og få alle aktørerne med på en